

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B** **DECIZIANR. 529/2013/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
 din 21 mai 2013
 privind normele de contabilizare și planurile de acțiune referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze
 cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației
 terenurilor și silvicultură
 (JO L 165, 18.6.2013, p. 80)

Astfel cum a fost modificată prin:

Jurnalul Oficial				
	NR.	Pagina	Data	
► M1	Decizia (UE) 2016/374 a Consiliului din 14 martie 2016	L 70	20	16.3.2016

**DECIZIANR. 529/2013/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI
A CONSILIULUI**

din 21 mai 2013

**privind normele de contabilizare și planurile de acțiune referitoare
la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din
activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației
terenurilor și silvicultură**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în
special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Sectorul folosinței terenurilor, schimbării folosinței terenurilor și silviculturii (LULUCF) din Uniune reprezintă un absorbant net care elimină din atmosferă o cantitate de gaze cu efect de seră echivalentă cu un procent semnificativ din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune. Activitățile LULUCF determină emisii și absorbții antropice de gaze cu efect de seră, care reprezintă consecința variației cantității de carbon stocată în vegetație și în soluri, precum și emisii de gaze cu efect de seră, altele decât dioxidul de carbon. Utilizarea sustenabilă crescută a produselor lemnoase recoltate poate contribui în mod semnificativ la limitarea emisiilor și la intensificarea eliminării gazelor cu efect de seră din atmosferă. Emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră din sectorul LULUCF nu sunt luate în calcul în vederea atingerii obiectivului Uniunii de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽³⁾ și al Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽⁴⁾, deși sunt luate parțial în considerare în vederea atingerii angajamentelor cuantificate ale Uniunii de limitare și de reducere a emisiilor, stabilite în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Protocolul de la Kyoto (denumit în continuare „Protocolul de la Kyoto”) la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („CCONUSC”), aprobat prin Decizia 2002/358/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ JO C 351, 15.11.2012, p. 85.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 aprilie 2013.

⁽³⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽⁴⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽⁵⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

▼B

- (2) În contextul trecerii la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050, toate categoriile de folosință a terenurilor ar trebui luate în considerare într-o manieră globală, iar sectorul LULUCF ar trebui să fie abordat în cadrul politicilor climatice ale Uniunii.
- (3) În conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE, Comisia are obligația de a evalua modalitățile de includere a emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră rezultate din activități legate de LULUCF în cadrul angajamentului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, garantând totodată caracterul permanent și integritatea din punctul de vedere al mediului a contribuției sectorului LULUCF, precum și acuratețea monitorizării și a contabilizării emisiilor și absorbțiilor relevante. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui, ca un prim pas, să stabilească norme de contabilizare aplicabile emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră din sectorul LULUCF și, prin aceasta, să contribuie la dezvoltarea de politici în sensul includerii sectorului LULUCF în angajamentul Uniunii de reducere a emisiilor, după caz, ținând seama totodată de condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Uniunii, inclusiv, printre altele, din țările cu suprafețe împădurite extinse. Pentru a se asigura între timp conservarea și ameliorarea stocurilor de carbon, prezenta decizie ar trebui, de asemenea, să prevadă transmiterea de informații de către statele membre privind acțiunile lor LULUCF, prin care se vizează limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor din sectorul LULUCF.
- (4) Prezenta decizie ar trebui să stabilească obligațiile statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a normelor de contabilizare respective și furnizarea de informații privind acțiunile lor LULUCF. Prezenta decizie nu ar trebui să stabilească obligații de contabilizare sau de raportare pentru părți private.
- (5) Decizia 16/CMP.1 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, adoptată de cea de a 11-a Conferință a părților la CCONUSC, reunită la Montreal în decembrie 2005, și Decizia 2/CMP.7 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, adoptată de cea de-a 17-a Conferință a părților la CCONUSC, reunită la Durban în decembrie 2011, stabilesc norme de contabilizare aplicabile în sectorul LULUCF începând cu cea de a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto. Prezenta decizie ar trebui să fie în deplină concordanță cu deciziile respective, pentru a se asigura coerența între normele interne ale Uniunii și definițiile, procedurile, normele și orientările convenite în cadrul CCONUSC, pentru a evita dublarea raportării naționale. Prezenta decizie ar trebui, de asemenea, să reflecte particularitățile sectorului LULUCF din Uniune și obligațiile care decurg din faptul că Uniunea este parte distinctă la CCONUSC și la Protocolul de la Kyoto.
- (6) Normele contabile aplicabile sectorului LULUCF din Uniune nu ar trebui să genereze sarcini administrative suplimentare. Prin urmare, ar trebui să nu existe o obligație de a include în rapoartele depuse în conformitate cu normele respective informații care nu sunt solicitate în conformitate cu deciziile Conferinței părților la CCONUSC și ale reuniunii părților la Protocolul de la Kyoto.
- (7) Sectorul LULUCF poate contribui la atenuarea schimbărilor climatice în mai multe moduri, în special prin reducerea emisiilor și menținerea și îmbunătățirea absorbantilor și a stocurilor de carbon. Pentru ca măsurile care vizează în special creșterea capacității de sechestrare a carbonului să fie eficace, sunt esențiale stabilitatea și adaptabilitatea pe termen lung a rezervoarelor de carbon.

▼B

- (8) Normele de contabilizare aplicabile în sectorul LULUCF ar trebui să reflecte eforturile depuse în agricultură și silvicultură pentru a consolida rolul schimbării folosinței terenurilor în reducerea emisiilor. Prezenta decizie ar trebui să prevadă norme de contabilizare aplicabile în mod obligatoriu activităților de împădurire, reîmpădurire, despădurire și gestionare a pădurilor, precum și activităților de gestionare a pajiștilor și a terenurilor cultivate, sub rezerva unor dispoziții specifice în vederea îmbunătățirii sistemelor de raportare și de contabilizare ale statelor membre în cursul primei perioade de contabilizare. De asemenea, prezenta decizie ar trebui să prevadă norme de contabilizare aplicabile în mod voluntar activităților de refacere a vegetației, de drenare a zonelor umede și de reumidificare. În acest scop, Comisia ar trebui să raționalizeze și să îmbunătățească rezultatele produse de bazele de date ale Uniunii (Eurostat-Lucas, SEE-Corine Land Cover etc.) care gestionează informațiile relevante, în scopul de a sprijini statele membre în îndeplinirea obligațiilor lor în materie de contabilizare, în special cu privire la gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor și, după caz, la contabilizarea voluntară a activității de refacere a vegetației, precum și la drenarea zonelor umede și la activitățile de reumidificare.
- (9) Pentru a se asigura integritatea din punctul de vedere al mediului a normelor de contabilizare aplicabile sectorului LULUCF din Uniune, aceste norme ar trebui să se bazeze pe principiile de contabilizare stabilite în Decizia 2/CMP.7, Decizia 2/CMP.6 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto adoptată de cea de a 16-a Conferință a părților la CCONUSC, reunită la Cancun în decembrie 2010, și Decizia 16/CMP.1. Statele membre ar trebui să își întocmească și să își mențină conturile asigurând acuratețea, caracterul complet, coerența, comparabilitatea și transparența informațiilor relevante utilizate la estimarea emisiilor și a absorbțiilor din sectorul LULUCF, în conformitate cu indicațiile prevăzute în Orientările relevante ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, inclusiv cu privire la metodologiile de contabilizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, altele decât dioxidul de carbon adoptate în cadrul CCONUSC.
- (10) Normele de contabilizare bazate pe Deciziile 2/CMP.7 și 16/CMP.1 nu permit contabilizarea efectului de înlocuire al utilizării de produse lemnoase recoltate în scopuri energetice și materiale, deoarece aceasta ar duce la o dublă contabilizare. Cu toate acestea, utilizarea respectivă poate aduce o contribuție importantă la atenuarea schimbărilor climatice și, prin urmare, informațiile privind acțiunile LULUCF furnizate de statele membre pot include măsuri de înlocuire a materialelor care generează emisii intense de dioxid de carbon și a materiilor prime energetice cu biomasă. Aceasta ar crește coerența politicilor.
- (11) În scopul de a furniza o bază solidă pentru elaborarea de politici pe viitor și pentru optimizarea exploatării terenurilor în cadrul Uniunii, este nevoie să se realizeze investiții corespunzătoare. Pentru a se asigura că investițiile respective pot fi direcționate în funcție de priorități către categorii-cheie, ar trebui să se permită inițial statelor membre să excludă anumite rezervoare de carbon din contabilizare. Cu toate acestea, pe termen lung, ar trebui să se urmărească o trecere la o contabilizare mai cuprinzătoare a sectorului, incluzând toate terenurile, rezervoarele și gazele.
- (12) Normele de contabilizare ar trebui să asigure că conturile reflectă cu acuratețe variațiile emisiilor și absorbțiilor cauzate de activitatea umană. În acest sens, prezenta decizie ar trebui să prevadă utilizarea unor metodologii specifice în ceea ce privește diversele activități din cadrul sectorului LULUCF. Emisiile și

▼B

absorbțiile legate de împădurire, reîmpădurire și despădurire constituie rezultatul schimbării direct de către om a folosinței terenurilor și ar trebui, prin urmare, să fie contabilizate în întregime. Emisiile și absorbțiile legate de gestionarea pajiștilor, gestionarea terenurilor cultivate, refacerea vegetației, drenarea zonelor umede și reumidificare sunt toate contabilizate prin aplicarea unui an de referință pentru calcularea variațiilor în emisii și absorbții. Cu toate acestea, emisiile și absorbțiile generate de gestionarea pădurilor depind de o serie de circumstanțe naturale, de structura pe categorii de vârstă, precum și de practicile de gestionare actuale și trecute. Utilizarea unui an de referință nu poate să reflecte factorii respectivi și impacturile ciclice care rezultă în urma acestora asupra emisiilor și absorbțiilor sau a variațiilor interanuale ale emisiilor și absorbțiilor. Normele de contabilizare relevante pentru calcularea variațiilor în emisii și absorbții ar trebui, în schimb, să prevadă utilizarea unor niveluri de referință pentru a exclude efectele caracteristicilor naturale și specifice fiecărei țări. Nivelurile de referință reprezintă estimări ale emisiilor sau absorbțiilor nete anuale rezultate din gestionarea pădurilor pe teritoriul unui stat membru pentru anii incluși în fiecare perioadă de contabilizare și ar trebui să fie stabilite în mod transparent, în conformitate cu Deciziile 2/CMP.6 și 2/CMP.7. Nivelurile de referință menționate în prezenta decizie ar trebui să fie identice cu cele aprobate prin intermediul proceselor CCONUSC. Dacă într-un stat membru devin disponibile îmbunătățiri ale metodologiilor sau ale datelor legate de stabilirea nivelului de referință, statul membru respectiv ar trebui să efectueze corecțiile tehnice corespunzătoare pentru a include impactul recalculărilor în contabilizarea cu privire la gestionarea pădurilor.

Normele de contabilizare ar trebui să prevadă o limită superioară aplicabilă absorbțiilor nete provenite din gestionarea pădurilor, care să poată fi contabilizată. În cazul unor evoluții în ceea ce privește normele de contabilizare cu privire la activitățile legate de păduri în contextul proceselor internaționale relevante, ar trebui să se aibă în vedere actualizarea în prezenta directivă a normelor de contabilizare cu privire la activitățile legate de păduri, în scopul de a asigura coerența cu evoluțiile respective.

- (13) Normele de contabilizare ar trebui să reflecte în mod corespunzător contribuția pozitivă a stocării gazelor cu efect de seră în lemn și în produsele din lemn și să contribuie la o utilizare mai largă a pădurilor ca resursă, într-un cadru de gestionare durabilă a pădurilor, precum și să crească utilizarea produselor din lemn.
- (14) În conformitate cu capitolul 4.1.1 din Ghidul de bune practici pentru exploatarea terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură al IPCC, precizarea de către fiecare țară a lătimii minime pe care o aplică la definirea pădurilor și a unităților de teren supuse activităților de împădurire, reîmpădurire și despădurire în plus față de suprafața minimă de pădure reprezintă o bună practică. Ar trebui să se asigure coerența între definiția utilizată de fiecare stat membru în raportarea realizată în cadrul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto și prezenta decizie.
- (15) Normele de contabilizare ar trebui să garanteze că statele membre înregistrează cu acuratețe în conturi variațiile survenite în rezerva de produse lemnoase recoltate la momentul la care acestea se produc, pentru a furniza stimulente pentru utilizarea produselor lemnoase recoltate cu cicluri de viață îndelungate. Prin urmare, funcția de degradare de prim ordin aplicabilă emisiilor rezultate din produsele lemnoase recoltate ar trebui să corespundă ecuației 12.1 din Orientările privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră din 2006 ale IPCC, iar perioadele de înjumătățire

▼B

implicite relevante ar trebui să se bazeze pe tabelul 3a.1.3 din Ghidul de bune practici pentru exploatarea terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură din 2003 al IPCC. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza în locul acestora metodologii și perioade de înjumătățire specifice fiecărei țări, cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu orientările IPCC adoptate cel mai recent.

- (16) Deoarece fluctuațiile interanuale ale emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră provenite din activități agricole sunt mult mai reduse decât cele legate de activitățile forestiere, statele membre ar trebui să înregistreze emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră provenite din activitățile de gestionare a terenurilor cultivate și a pajiștilor în raport cu anul sau cu perioada de referință.

- (17) Drenarea zonelor umede și reumidificarea acoperă emisiile din turbăriile care stochează cantități foarte mari de carbon. Emisiile generate de degradarea și drenarea turbăriilor corespund unui procentaj de aproximativ 5 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră și reprezintă între 3,5 și 4 % din emisiile Uniunii din 2010. Prin urmare, imediat ce orientări relevante ale IPCC sunt convenite la nivel internațional, Uniunea ar trebui să depună eforturi în vederea înregistrării de progrese cu privire la această chestiune la nivel internațional, în scopul de a ajunge la un acord în cadrul organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto în ceea ce privește obligația de a elabora și a menține conturi anuale ale emisiilor și absorbțiilor provenite din activități care intră în categoriile drenării zonelor umede și reumidificării, precum și în scopul de a include obligația respectivă în acordul global privind clima care urmează să fie încheiat până în 2015.

- (18) Perturbările naturale, cum sunt incendiile forestiere, infestările cu insecte și agenți patogeni, condițiile meteorologice extreme și perturbațiile geologice, care nu pot fi controlate și nu sunt influențate material de un stat membru, pot cauza, în mod temporar, emisii de gaze cu efect de seră în sectorul LULUCF sau pot provoca inversarea absorbțiilor anterioare. Deoarece inversarea poate fi cauzată și de deciziile de gestionare, cum ar fi deciziile privind recoltarea sau plantarea de arbori, prezenta decizie ar trebui să garanteze că inversarea absorbțiilor determinată de activitatea umană se reflectă întotdeauna cu acuratețe în conturile LULUCF. În plus, prezenta decizie ar trebui să ofere statelor membre o posibilitate limitată de a exclude din conturile lor LULUCF emisiile generate ca urmare a unor perturbări în împădurire, reîmpădurire și gestionarea pădurilor pe care nu le pot controla, prin utilizarea de niveluri de fond și de marje în conformitate cu Decizia 2/CMP.7. Cu toate acestea, modul în care statele membre aplică dispozițiile respective nu ar trebui să ducă la o contabilizare incompletă nejustificată.

- (19) Normele privind raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații relevante pentru schimbările climatice, inclusiv a informațiilor privind sectorul LULUCF, intră în domeniul de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice⁽¹⁾ și, prin urmare, nu intră sub incidența prezentei decizii. Statele membre ar trebui să respecte normele de monitorizare și de raportare respective, în vederea obligațiilor lor de contabilizare stabilite în prezenta decizie.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 13 din prezentul Jurnal Oficial.

▼B

- (20) Întocmirea anuală a conturilor LULUCF ar face ca aceste conturi să nu fie exacte și fiabile având în vedere fluctuațiile interanuale ale emisiilor și absorbțiilor, nevoia frecventă de a recalcula anumite date raportate, precum și timpul îndelungat care este necesar pentru ca practicile modificate de gestionare din agricultură și silvicultură să aibă efecte asupra cantității de carbon stocată în vegetație și în soluri. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să prevadă o contabilizare pe baza unei perioade mai lungi.
- (21) Statele membre ar trebui să furnizeze informații privind acțiunile lor LULUCF prezente și viitoare, stabilind măsuri corespunzătoare la nivel național care să vizeze limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor din sectorul LULUCF. Aceste informații ar trebui să conțină anumite elemente, conform dispozițiilor din prezenta decizie. Mai mult, în vederea promovării celor mai bune practici și sinergii cu alte politici și măsuri legate de păduri și agricultură, în anexa la prezenta decizie ar trebui să se prezinte o listă indicativă de măsuri care pot fi, de asemenea, incluse în informațiile furnizate. Comisia poate furniza orientări în vederea facilitării schimbului de informații comparabile.
- (22) Atunci când își elaborează sau pun în aplicare acțiunile LULUCF, statele membre pot, după caz, să analizeze dacă există oportunități de promovare a investițiilor în agricultură.
- (23) Ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în vederea actualizării definițiilor prevăzute în prezenta Decizie în conformitate cu modificările aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă; în vederea modificării anexei I cu scopul de a adăuga sau modifica perioadele de contabilizare, astfel încât să se asigure că perioadele respective corespund perioadelor relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă și că acestea sunt coerente cu perioadele de contabilizare adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă care sunt aplicabile angajamentelor Uniunii de reducere a emisiilor asumate în alte sectoare; în vederea modificării anexei II cu niveluri de referință actualizate, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezenta decizie; în vederea revizuirii informațiilor menționate în anexa III în conformitate cu modificările aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă; în vederea modificării anexei V în conformitate cu modificările aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă; și în vederea revizuirii cerințelor referitoare la informații în ceea ce privește normele de contabilizare cu privire la perturbările naturale prevăzute în prezenta decizie, pentru a reflecta revizuirile actelor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto. Este deosebit de important ca, în etapa pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și în mod corespunzător a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

▼B

- (24) Deoarece obiectivele prezentei decizii, și anume stabilirea normelor de contabilizare aplicabile emisiilor și absorbțiilor care rezultă din activitățile LULUCF și transmiterea de informații de către statele membre cu privire la acțiunile LULUCF nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Atunci când face acest lucru, Uniunea ar trebui să respecte competențele statelor membre în ceea ce privește politica forestieră. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta decizie stabilește norme de contabilizare aplicabile emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, de schimbarea folosinței terenurilor și de silvicultură („LULUCF”), ca prim pas în direcția includerii formale a activităților respective în angajamentul Uniunii cu privire la reducerea emisiilor, după caz. Prezenta decizie nu stabilește obligații de contabilizare sau de raportare pentru părți private. Prezenta decizie prevede obligația pentru statele membre de a transmite informații cu privire la acțiunile lor LULUCF care vizează limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:
- (a) „emisii” înseamnă emisiile antropice în atmosferă de gaze cu efect de seră de către surse;
 - (b) „absorbții” înseamnă eliminările antropice de gaze cu efect de seră din atmosferă de către absorbanți;
 - (c) „împădurire” înseamnă transformarea directă de către om a terenurilor pe care nu au fost păduri timp de cel puțin 50 de ani în păduri, prin plantare, însămânțare și/sau promovarea de către om a însămânțării naturale, în cazul în care transformarea a avut loc după 31 decembrie 1989;
 - (d) „reîmpădurire” înseamnă orice transformare directă de către om a unor terenuri pe care nu sunt păduri în păduri, prin plantare, însămânțare și/sau promovarea de către om a însămânțării naturale, transformare limitată la terenuri care au fost păduri, dar care au încetat să fie păduri înainte de 1 ianuarie 1990 și care au fost reconvertite în păduri în perioada de după 31 decembrie 1989;
 - (e) „despădurire” înseamnă transformarea directă de către om a pădurilor în terenuri pe care nu sunt păduri, în cazul în care transformarea a avut loc după 31 decembrie 1989;

▼B

- (f) „gestionarea pădurilor” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de practici aplicabil unei păduri, care influențează funcțiile ecologice, economice sau sociale ale pădurii;
- (g) „gestionarea terenurilor cultivate” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de practici aplicabile pe terenuri cultivate cu culturi agricole și pe terenuri retrase din circuitul agricol sau temporar neutilizate pentru producția agricolă vegetală;
- (h) „gestionarea pajiștilor” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de practici aplicabile pe terenuri utilizate pentru producția animală, destinată să controleze sau să influențeze cantitatea și tipul de vegetație, precum și produsele animaliere obținute;
- (i) „refacerea vegetației” înseamnă orice activitate antropică directă destinată să mărească stocul de carbon din orice sit cu o suprafață de minimum 0,05 hectare, prin proliferarea vegetației, în cazul în care activitatea respectivă nu constituie împădurire sau reîmpădurire;
- (j) „stoc de carbon” înseamnă masa de carbon stocată într-un rezervor de carbon;
- (k) „drenarea zonelor umede și reumidificarea” înseamnă orice activitate care rezultă dintr-un sistem de drenare și reumidificare a unor terenuri care au fost drenate și/sau reumidificate după 31 decembrie 1989, cu suprafața de minimum 1 hectar și care conțin sol organic, cu condiția ca activitatea respectivă să nu constituie nicio altă activitate pentru care se întocmesc și se mențin conturi în conformitate cu articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), și unde drenajul înseamnă reducerea directă de către om a pânzei freatice din sol, iar reumidificarea înseamnă inversarea parțială sau totală, realizată direct de către om, a procesului de drenare;
- (l) „sursă” înseamnă orice proces, activitate sau mecanism care degajă în atmosferă un gaz cu efect de seră, un aerosol sau un precursor al unui gaz cu efect de seră;
- (m) „absorbant” înseamnă orice proces, activitate sau mecanism care elimină din atmosferă un gaz cu efect de seră, un aerosol sau un precursor al unui gaz cu efect de seră;
- (n) „rezervor de carbon” înseamnă un element sau un sistem biogeo-chimic integral sau parțial de pe teritoriul unui stat membru, în care este stocat carbon, orice precursor al unui gaz cu efect de seră care conține carbon sau orice gaz cu efect de seră care conține carbon;
- (o) „precursor al unui gaz cu efect de seră” înseamnă un compus chimic care participă la reacțiile chimice din care rezultă oricare dintre gazele cu efect de seră menționate la articolul 3 alineatul (4);
- (p) „produse lemnoase recoltate” înseamnă orice produs rezultat din recoltarea lemnului, care a părăsit un loc în care se recoltează lemnul;

▼B

- (q) „pădure” înseamnă o suprafață de teren definită prin valorile minime pentru dimensiunea suprafeței, proiecția coroanelor arborilor sau un nivel echivalent al densității și înălțimea potențială a arborilor la maturitate la locul de creștere a arborilor, astfel cum se precizează în anexa V pentru fiecare stat membru. Aceasta include zone cu arbori, inclusiv grupuri de arbori naturali tineri aflați în creștere, sau plantații care nu au atins încă valorile minime ale proiecției coroanei arborilor sau un nivel echivalent al densității sau înălțimea minimă a arborilor astfel cum este precizată în anexa V, inclusiv orice suprafață care, în mod normal, face parte din suprafața împădurită, dar care este temporar lipsită de arbori ca urmare a intervenției umane, precum recoltarea, sau ca urmare a unor cauze naturale, dar care are toate șansele să redevină pădure;
- (r) „proiecția coroanelor” înseamnă proporția dintr-o suprafață fixă care este acoperită de proiecția verticală a perimetrului coroanelor arborilor, exprimată ca procent;
- (s) „densitate de acoperire” înseamnă densitatea arborilor maturi și a celor aflați în creștere pe o suprafață acoperită cu pădure, măsurată în conformitate cu o metodologie stabilită de statul membru în cauză;
- (t) „perturbări naturale” înseamnă orice evenimente sau circumstanțe neantropice, care generează emisii semnificative în păduri și a căror apariție nu poate fi controlată de statul membru în cauză, cu condiția ca statul membru respectiv să fie în incapacitatea obiectivă de a limita semnificativ efectul asupra emisiilor al evenimentelor sau circumstanțelor respective, chiar și după apariția acestora;
- (u) „nivel de fond ” înseamnă emisiile medii produse de perturbări naturale într-un interval de timp dat, excluzând valorile statistice excepționale, calculate în conformitate cu articolul 9 alineatul (2);
- (v) „perioadă de înjumătățire” înseamnă numărul de ani necesari pentru reducerea la jumătate din valoarea sa inițială a cantității de carbon stocate într-o categorie de produse lemnoase recoltate;
- (w) „metoda oxidării instantanee ” înseamnă o metodă de contabilizare care pornește de la ipoteza că eliberarea în atmosferă a întregii cantități de carbon stocate în produsele lemnoase recoltate se produce în momentul recoltării;
- (x) „exploatare forestieră de recuperare” înseamnă orice activitate de recoltare care constă în recuperarea lemnului, care poate fi încă utilizat, cel puțin parțial, de pe terenuri afectate de perturbări naturale.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea modificării definițiilor de la alineatul (1) din prezentul articol, pentru a asigura coerența între definițiile respective și orice modificări aduse definițiilor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

▼B

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea modificării anexei V, pentru a actualiza valorile enumerate în anexa respectivă în conformitate cu modificările definițiilor legate de aspectele specificate în anexa V adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto, sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

*Articolul 3***Obligația de a întocmi și de a menține conturi LULUCF**

(1) Pentru fiecare perioadă de contabilizare precizată în anexa I, statele membre întocmesc și mențin conturi care să reflecte cu acuratețe toate emisiile și absorbțiile rezultate din activitățile desfășurate pe teritoriul lor, care se încadrează în următoarele categorii:

- (a) împădurire;
- (b) reîmpădurire;
- (c) despădurire;
- (d) gestionarea pădurilor.

(2) Pentru perioada de contabilizare care începe la 1 ianuarie 2021, precum și ulterior, statele membre întocmesc și mențin conturi anuale care să reflecte cu acuratețe toate emisiile și absorbțiile rezultate din activitățile desfășurate pe teritoriul lor, care se încadrează în următoarele categorii de activitate:

- (a) gestionarea terenurilor cultivate;
- (b) gestionarea pajiștilor.

În ceea ce privește conturile anuale cu privire la emisii și absorbții generate de gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor, pentru perioada de contabilizare 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2020, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) între 2016 și 2018, statele membre raportează Comisiei până la data de 15 martie a fiecărui an cu privire la sistemele instituite și în curs de elaborare în vederea estimării emisiilor și absorbțiilor generate de gestionarea terenurilor agricole și a pajiștilor. Statele membre ar trebui să raporteze cu privire la modul în care sistemele respective se conformează metodologiilor IPCC și cerințelor în materie de raportare ale CCONUSC cu privire la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră;
- (b) până la 1 ianuarie 2022, statele membre furnizează și transmit Comisiei, până la data de 15 martie a fiecărui an, estimări anuale inițiale, preliminare și fără caracter obligatoriu ale emisiilor și absorbțiilor generate de gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor,

▼B

utilizând, după caz, metodologiile IPCC. Statele membre ar trebui să utilizeze cel puțin metodologia desemnată ca nivel 1, astfel cum se precizează în orientările relevante ale IPCC. Statele membre sunt încurajate să utilizeze estimările respective pentru a identifica categorii-cheie și pentru a elabora metodologii-cheie de nivel 2 și nivel 3 specifice fiecărei țări, în vederea estimării fiabile și exacte a emisiilor și absorbțiilor;

- (c) statele membre transmit, cel târziu până la 15 martie 2022, estimările lor anuale finale pentru contabilizarea cu privire la gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor;
- (d) un stat membru poate solicita o derogare pentru a amâna termenul menționat la litera (c), în cazul în care determinarea estimărilor finale pentru contabilizarea cu privire la gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor nu poate fi realizată în mod rezonabil respectând calendarul stabilit la prezentul alineat pentru cel puțin unul dintre următoarele motive:
 - (i) contabilizarea impusă poate fi realizată numai în etape care depășesc calendarul stabilit, din motive de fezabilitate tehnică;
 - (ii) finalizarea contabilizării cu respectarea calendarului ar determina costuri disproporționate.

Statul membru care dorește să beneficieze de derogare transmite Comisiei o cerere motivată până la 15 ianuarie 2021.

În cazul în care Comisia consideră că o cerere este întemeiată, aceasta acordă derogarea pentru o perioadă maximă de trei ani calendaristici de la data de 15 martie 2022. În caz contrar Comisia respinge cererea, explicând motivele care au stat la baza deciziei sale.

Dacă este cazul, Comisia poate solicita transmiterea de informații suplimentare într-un termen rezonabil care este precizat.

O cerere de derogare este considerată aprobată în cazul în care Comisia nu a ridicat obiecții în termen de șase luni de la primirea cererii inițiale a statului membru sau a informațiilor suplimentare solicitate.

(3) Pentru fiecare perioadă de contabilizare precizată în anexa I, statele membre pot, de asemenea, să întocmească și să mențină conturi care să reflecte cu acuratețe emisiile și absorbțiile rezultate din refacerea vegetației, din drenarea zonelor umede și din reumidificare.

(4) Conturile menționate la alineatele (1), (2) și (3) acoperă emisiile și absorbțiile următoarelor gaze cu efect de seră:

- (a) dioxid de carbon (CO₂);

▼B

(b) metan (CH_4);

(c) protoxid de azot (N_2O).

(5) Statele membre includ în conturile lor o anumită activitate dintre cele menționate la alineatele (1), (2) și (3) în cazul în care conturile au fost întocmite și menținute în conformitate cu prezenta decizie, încă de la începutul activității sau de la 1 ianuarie 2013, dacă această dată este ulterioară.

*Articolul 4***Norme generale de contabilizare**

(1) În conturile lor menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), statele membre indică emisiile prin semnul plus (+), iar absorbțiile prin semnul minus (-).

(2) La întocmirea și menținerea conturilor lor, statele membre asigură acuratețea, caracterul complet, coerența, comparabilitatea și transparența informațiilor relevante atunci când estimează emisiile și absorbțiile legate de activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3).

(3) Emisiile și absorbțiile rezultate din oricare dintre activitățile încadrate în mai mult de o categorie dintre cele menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) se contabilizează doar la o singură categorie, pentru a evita dubla contabilizare.

(4) Pe baza unor date transparente și verificabile, statele membre stabilesc suprafețele de teren pe care se desfășoară o activitate care se încadrează la una dintre categoriile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3). Statele membre se asigură că toate aceste suprafețe de teren pot fi identificate în contul aferent categoriei respective.

(5) Statele membre includ în conturile lor menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) orice variație a stocului de carbon din următoarele rezervoare de carbon:

(a) biomasa de suprafață;

(b) biomasa subterană;

(c) litieră;

(d) lemn mort;

(e) carbon organic din sol;

(f) produse lemnoase recoltate.

▼B

Cu toate acestea, statele membre pot alege să nu includă în conturile lor variațiile stocurilor de carbon din rezervoarele de carbon enumerate la primul paragraf literele (a)-(e) în cazul în care rezervorul de carbon nu este o sursă. Statele membre consideră că un rezervor de carbon nu este o sursă exclusiv în cazul în care acest lucru este demonstrat pe baza unor date transparente și verificabile.

(6) Statele membre își încheie conturile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) la sfârșitul fiecărei perioade de contabilizare menționate în anexa I, prin specificarea în aceste conturi a soldului emisiilor și absorbțiilor totale nete din cursul perioadei de contabilizare relevante.

(7) Statele membre țin o evidență completă și exactă a tuturor datelor utilizate în scopul respectării obligațiilor care le revin în temeiul prezentei decizii cel puțin atâta timp cât prezenta decizie este în vigoare.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12, în vederea modificării anexei I cu scopul de a adăuga sau modifica perioade de contabilizare, astfel încât să se asigure că acestea corespund perioadelor relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acordurile care rezultă din acestea sau care le succedă și că acestea sunt coerente cu perioadele de contabilizare adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă care sunt aplicabile angajamentelor Uniunii de reducere a emisiilor asumate în alte sectoare.

Articolul 5

Norme de contabilizare privind împădurirea, reîmpădurirea și despădurirea

(1) În conturile privind împădurirea și reîmpădurirea, statele membre reflectă emisiile și absorbțiile rezultate exclusiv din activități de acest tip care au loc pe terenurile care nu erau forestiere la 31 decembrie 1989. Statele membre pot reflecta emisiile provenite din împăduriri și reîmpăduriri într-un singur cont.

(2) Statele membre reflectă în conturile lor emisiile și absorbțiile nete rezultate din activități de împădurire, reîmpădurire și despădurire prin totalizarea emisiilor și a absorbțiilor pentru fiecare dintre anii din fiecare perioadă de contabilizare relevantă, pe baza unor date transparente și verificabile.

(3) Statele membre mențin conturi cu privire la emisiile și absorbțiile de pe terenurile care au fost identificate în conturi în temeiul articolului 4 alineatul (4) în categoria de activitate de împădurire, reîmpădurire sau despădurire, chiar și în cazul în care astfel de activități nu se mai desfășoară pe terenurile respective.

(4) Fiecare stat membru determină suprafața împădurită utilizând aceeași unitate spațială de evaluare ca cea specificată în anexa V în calculele pentru activitățile de împădurire, reîmpădurire și despădurire.

Articolul 6

Norme de contabilizare privind gestionarea pădurilor

(1) Statele membre contabilizează emisiile și absorbțiile rezultate din activități de gestionare a pădurilor, calculate pe baza emisiilor și absorbțiilor din fiecare perioadă de contabilizare menționată în anexa I, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea numărului de ani din respectiva perioadă de contabilizare cu nivelul de referință aferent, menționat în anexa II.

(2) Dacă rezultatul calculului menționat la alineatul (1) pentru o anumită perioadă de contabilizare este negativ, statele membre includ în conturile lor privind gestionarea pădurilor o sumă a emisiilor și absorbțiilor care să nu fie mai mare decât echivalentul a 3,5 % din emisiile produse în statul membru respectiv în anul sau perioada de referință specificate în anexa VI, în conformitate cu raportul prezentat CCONUSC de statul membru respectiv și adoptat în temeiul deciziilor CMP relevante cu privire la anul sau perioada de referință pentru cea de a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, cu excepția emisiilor și a absorbțiilor rezultate din activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), înmulțită cu numărul de ani din respectiva perioadă de contabilizare.

(3) Statele membre se asigură că metodele de calcul pe care le aplică în privința conturilor lor privind activitățile de gestionare a pădurilor sunt în conformitate cu apendicele II la Decizia 2/CMP.6 și sunt compatibile cu metodele de calcul aplicate pentru calcularea nivelurilor lor de referință menționate în anexa II cel puțin cu privire la următoarele aspecte:

- (a) rezervoarele de carbon și gazele cu efect de seră;
- (b) suprafața care face obiectul gestionării pădurilor;
- (c) produsele lemnoase recoltate;
- (d) perturbările naturale.

(4) Nu mai târziu de un an înainte de sfârșitul fiecărei perioade de contabilizare, statele membre comunică Comisiei nivelurile de referință revizuite. Nivelurile de referință respective sunt identice celor stabilite prin acte aprobate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau, în absența unor astfel de acte, se calculează în conformitate cu procesul și metodologiile stabilite în deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

(5) Dacă dispozițiile relevante din Deciziile 2/CMP.6 sau 2/CMP.7 se modifică, în termen de cel mult șase luni de la adoptarea modificărilor, statele membre comunică Comisiei niveluri de referință revizuite care să reflecte modificările respective.

(6) Dacă într-un stat membru devin disponibile metodologii îmbunătățite legate de datele utilizate pentru stabilirea nivelului de referință specificat în anexa II sau dacă există îmbunătățiri semnificative

▼B

ale calității datelor aflate la dispoziția unui stat membru, statul membru în cauză efectuează corecțiile tehnice corespunzătoare pentru a include impactul recalculărilor în contabilizarea gestionării forestiere. Respectivele corecții tehnice sunt identice cu orice corecții de acest tip aprobate în cadrul procesului de revizuire al CCONUSC, în conformitate cu Decizia 2/CMP.7. Statul membru în cauză comunică aceste corecții Comisiei cel târziu în cadrul transmisiei sale în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

(7) În scopul aplicării alineatelor (4), (5) și (6), statele membre precizează cantitatea de emisii anuale rezultate din perturbări naturale care au fost incluse în nivelurile lor de referință revizuite, precum și modul în care au estimat cantitatea respectivă.

(8) Comisia verifică informațiile privind nivelurile de referință revizuite menționate la alineatele (4) și (5) și corecțiile tehnice menționate la alineatul (6), în vederea asigurării coerenței dintre informațiile trimise CCONUSC și cele comunicate Comisiei de către statele membre.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea actualizării nivelurilor de referință din anexa II atunci când un stat membru își modifică nivelul de referință în temeiul alineatelor (4) și (5) și acesta este aprobat prin procesele CCONUSC.

(10) Statele membre reflectă în conturile lor privind gestionarea pădurilor impactul oricărei modificări aduse anexei II în ceea ce privește întreaga perioadă de contabilizare relevantă.

Articolul 7

Norme de contabilizare privind produsele lemnoase recoltate

(1) Fiecare stat membru reflectă în conturile sale create în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3) emisiile și absorbțiile generate de variații în rezervorul de produse lemnoase recoltate, inclusiv emisiile din produse lemnoase recoltate eliminate din pădurile sale înainte de 1 ianuarie 2013. Se exclud emisiile care provin din produse lemnoase recoltate deja contabilizate în conformitate cu Protocolul de la Kyoto în perioada 2008-2012 pe baza oxidării instantanee.

(2) În conturile create în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3) referitoare la produsele lemnoase recoltate, statele membre reflectă emisiile și absorbțiile rezultate din variații în rezervorul de produse lemnoase recoltate care intră în următoarele categorii, utilizând funcția de degradare de prim ordin și perioadele de înjumătățire implicite specificate în anexa III:

(a) hârtie;

(b) panouri din lemn;

(c) cherestea.

▼B

Statele membre pot completa categoriile menționate cu informații privind scoarța de arborearborilor, cu condiția ca datele disponibile să fie transparente și verificabile. Statele membre pot, de asemenea, să utilizeze subcategorii specifice fiecărei țări pentru oricare dintre categoriile menționate. Statele membre pot utiliza, în locul metodologiilor și al valorilor implicite de la jumătatea vieții specificate în anexa III, metodologii și perioade de înjumătățire specifice fiecărei țări, cu condiția ca aceste metodologii și valori să fie stabilite pe baza unor date transparente și verificabile și ca metodele utilizate să fie cel puțin la fel de detaliate și de exacte ca cele specificate în anexa III.

Pentru produsele lemnoase recoltate exportate, datele specifice fiecărei țări se referă la perioade de înjumătățire specifice fiecărei țări și la utilizarea produselor lemnoase recoltate în țara importatoare.

Statele membre nu utilizează perioadele de înjumătățire specifice fiecărei țări pentru produsele lemnoase recoltate introduse pe piața Uniunii, care deviază de la cele utilizate de statele membre importatoare în conturile lor în conformitate cu articolul 3 alineatele (1), (2) și (3).

Produsele lemnoase recoltate obținute din despădurire se contabilizează pe baza oxidării instantanee.

(3) În cazul în care statele membre reflectă în conturile lor, în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3), emisiile de dioxid de carbon (CO₂) generate de produsele lemnoase recoltate din depozitele de deșeuri solide, contabilizarea se face pe baza oxidării instantanee.

(4) În cazul în care statele membre reflectă în conturile lor emisiile generate de produsele lemnoase recoltate care au fost recoltate în scopuri energetice, ele trebuie să facă acest lucru tot pe baza oxidării instantanee.

În scopuri exclusiv de informare, statele membre pot furniza printre datele transmise date cu privire la proporția de lemn utilizat în scopuri energetice care a fost importat din afara Uniunii, precum și țările de origine pentru lemnul respectiv.

(5) Produsele lemnoase recoltate importate, indiferent de originea lor, nu se contabilizează de statul membru importator. Statele membre reflectă în conturile lor emisiile și absorbțiile generate de produsele lemnoase recoltate numai în cazul în care emisiile și absorbțiile respective rezultă din produse lemnoase recoltate eliminate de pe terenurile incluse în conturile lor în temeiul articolului 3 alineatele (1), (2) și (3).

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12 în vederea revizuirii informațiilor menționate în anexa III pentru a reflecta modificările adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.

▼B*Articolul 8***Norme de contabilizare privind gestionarea terenurilor cultivate, gestionarea pajiștilor, refacerea vegetației, drenarea zonelor umede și reumidificare**

(1) În conturile privind gestionarea terenurilor cultivate și a pajiștilor, fiecare stat membru reflectă emisiile și absorbțiile rezultate din activitățile menționate, calculate prin totalizarea emisiilor și a absorbțiilor din fiecare perioadă de contabilizare menționată în anexa I, din care se scade valoarea obținută prin înmulțirea numărului de ani din respectiva perioadă de contabilizare cu emisiile și absorbțiile acelui stat membru rezultate din activitățile respective în anul său de referință menționat în anexa VI.

(2) Dacă un stat membru alege să întocmească și să mențină conturi privind refacerea vegetației și/sau drenarea zonelor umede și reumidificarea, acesta trebuie să aplice metoda de calcul prevăzută la alineatul (1).

*Articolul 9***Norme de contabilizare privind perturbările naturale**

(1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatele (2) și (5) de la prezentul articol, statele membre pot exclude din calculele relevante pentru îndeplinirea obligațiilor de contabilizare care le revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (d) emisiile neantropice de gaze cu efect de seră provenite din surse generate de perturbări naturale.

(2) În cazul în care statele membre aplică alineatul (1) de la prezentul articol, acestea calculează în conformitate cu metodologia specificată în anexa VII un nivel de fond pentru fiecare dintre activitățile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a), (b) și (d). Articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (b) trebuie să aibă un nivel de fond comun. Statele membre pot, de asemenea, să utilizeze propria lor metodologie, care să fie transparentă și comparabilă și să folosească serii cronologice coerente și inițial complete de date, inclusiv pentru perioada 1990-2009.

(3) Statele membre pot exclude din conturile lor LULUCF, fie anual, fie la sfârșitul perioadei de contabilizare respective, emisiile neantropice de gaze cu efect de seră generate din surse care depășesc nivelul de fond calculat în conformitate cu alineatul (2) atunci când:

- (a) emisiile depășesc nivelul de fond plus o marjă într-un anumit an din perioada de contabilizare. Dacă nivelul de fond se calculează în conformitate cu metoda menționată în anexa VII, marja respectivă este egală cu de două ori deviația standard a seriei cronologice utilizate pentru calcularea nivelului de fond. Dacă nivelul de fond se calculează prin intermediul unei metodologii specifice unei țări, statele membre descriu metoda prin care s-a stabilit marja, în cazul în care este nevoie de o marjă. Toate metodologiile utilizate evită anticiparea de credite nete pe durata perioadei de contabilizare;
- (b) statele membre îndeplinesc cerințele referitoare la informații de la alineatul (5) și raportează cu privire la acestea.

▼B

(4) Fiecare stat membru care exclude emisiile neantropice de gaze cu efect de seră provenite din surse generate de perturbări naturale într-un anumit an din perioada de contabilizare:

- (a) exclude din contabilizare, pentru restul perioadei de contabilizare, toate absorbțiile ulterioare de pe terenuri afectate de perturbări naturale și pe care s-au înregistrat emisiile menționate la alineatul (3);
- (b) nu exclude emisiile rezultate din activități de recoltare și de exploatare forestieră de recuperare care s-au desfășurat pe terenurile respective după ce au avut loc perturbările naturale;
- (c) nu exclude emisiile rezultate din incendierile programate care s-au desfășurat pe terenurile respective în anul respectiv al perioadei de contabilizare;
- (d) nu exclude emisiile de pe terenuri care au fost supuse despăduririi după ce au avut loc perturbări naturale.

(5) Statele membre pot exclude emisiile neantropice de gaze cu efect de seră provenite din surse generate de perturbări naturale doar dacă furnizează informații transparente prin care demonstrează:

- (a) că toate suprafețele de teren afectate de perturbări naturale în anul respectiv de raportare au fost identificate, incluzând poziția lor geografică, anul și tipurile de perturbări naturale;
- (b) că, până la finalul perioadei de contabilizare respective, nu au avut loc despăduriri pe terenuri care au fost afectate de perturbări naturale și cu privire la care emisiile au fost excluse din contabilizare;
- (c) ce metode și criterii verificabile se vor folosi pentru identificarea despăduririi pe terenurile respective în anii ulteriori ai perioadei de contabilizare;
- (d) dacă este posibil, ce măsuri a luat statul membru pentru gestionarea sau controlarea impactului perturbărilor naturale respective;
- (e) dacă este posibil, ce măsuri a luat statul membru pentru reabilitarea terenurilor afectate de perturbările naturale respective.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 12, în vederea revizuirii cerințelor referitoare la informații menționate la alineatul (5) de la prezentul articol pentru a reflecta revizuirile actelor adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto.

Articolul 10

Informații privind acțiunile LULUCF

(1) Cel târziu la 18 luni de la începutul fiecărei perioade de contabilizare menționate în anexa I, statele membre elaborează și transmit Comisiei informații privind acțiunile lor LULUCF actuale și viitoare care vizează limitarea sau reducerea emisiilor și menținerea sau intensificarea absorbțiilor rezultate din activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3) din prezenta decizie, ca document separat sau ca parte identificabilă cu precizie a strategiilor lor naționale de dezvoltare cu emisii reduse de carbon menționate la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 sau a altor strategii sau planuri naționale privind LULUCF. Statele membre se asigură că sunt consultate o gamă largă de părți interesate. În cazul în care un stat membru transmite astfel de informații ca element în cadrul strategiilor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, se aplică calendarul relevant specificat în regulamentul respectiv.

Informațiile privind acțiunile LULUCF acoperă durata perioadei de contabilizare relevante specificate în anexa I.

(2) Statele membre includ în informațiile privind acțiunile LULUCF minimum următoarele informații referitoare la fiecare dintre activitățile menționate la articolul 3 alineatele (1), (2) și (3):

- (a) o descriere a tendințelor din trecut ale emisiilor și ale absorbțiilor, inclusiv, dacă este posibil, a tendințelor istorice în măsura în care acestea pot fi recreate la un nivel rezonabil;
- (b) previziunile privind emisiile și absorbțiile pentru perioada de contabilizare;
- (c) o analiză a potențialului de limitare sau de reducere a emisiilor și de menținere sau de intensificare a absorbțiilor;
- (d) o listă a celor mai corespunzătoare măsuri pentru a lua în considerare circumstanțele naționale, inclusiv, după caz, dar fără a se limita la măsurile orientative specificate în anexa IV, planificate de un stat membru sau care urmează a fi puse în aplicare în vederea atingerii potențialului de atenuare, acolo unde este identificat în conformitate cu analiza menționată la litera (c);
- (e) politici existente și planificate pentru punerea în aplicare a măsurilor menționate la litera (d), inclusiv o descriere cantitativă sau calitativă a efectului preconizat al măsurilor respective asupra emisiilor și absorbțiilor, ținând cont de alte politici și măsuri legate de sectorul LULUCF;
- (f) calendare orientative pentru adoptarea și punerea în aplicare a măsurilor menționate la litera (d).

(3) Comisia poate furniza orientări și asistență tehnică statelor membre în scopul de a facilita schimbul de informații.

▼B

Comisia își poate, în consultare cu statele membre, sintetiza constatările din toate informațiile transmise de toate statele membre privind acțiunile LULUCF, pentru a facilita schimbul de informații și bune practici între statele membre.

(4) Statele membre transmit Comisiei, până la o dată care constituie mijlocul fiecărei perioade de contabilizare și până la sfârșitul fiecărei perioade de contabilizare specificate în anexa I, un raport care să descrie progresele înregistrate în punerea în aplicare a acțiunilor lor LULUCF.

Comisia poate publica un raport de sinteză pe baza rapoartelor menționate la primul paragraf.

Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile privind acțiunile lor LULUCF și rapoartele menționate la primul paragraf în termen de trei luni de la transmiterea lor către Comisie.

Articolul 11

Reexaminare

Comisia reexaminează normele de contabilizare prevăzute în prezenta decizie în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin dreptul Uniunii sau, în absența unor astfel de decizii, până la 30 iunie 2017 și transmite, după caz, o propunere Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 12

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatele (2) și (3), la articolul 4 alineatul (8), la articolul 6 alineatul (9), la articolul 7 alineatul (6) și la articolul 9 alineatul (6) se conferă Comisiei pentru o perioadă de opt ani de la 8 iulie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de opt ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatele (2) și (3), la articolul 4 alineatul (8), la articolul 6 alineatul (9), la articolul 7 alineatul (6) și la articolul 9 alineatul (6) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

▼B

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatele (2) și (3), al articolului 4 alineatul (8), al articolului 6 alineatul (9), al articolului 7 alineatul (6) și al articolului 9 alineatul (6) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 13***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în cea de a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

*ANEXA I***PERIOADELE DE CONTABILIZARE MENȚIONATE LA
ARTICOLUL 3 ALINEATUL (1)**

Perioadă de contabilizare	Anii
Prima perioadă de contabilizare	De la 1 ianuarie 2013 la 31 decembrie 2020

▼B*ANEXA II***NIVELURILE DE REFERINȚĂ PROPUSE DE STATELE MEMBRE,
MENȚIONATE LA ARTICOLUL 6**

Stat membru	Gigagrame dioxid de carbon (CO ₂) echivalent/an
Belgia	– 2 499
Bulgaria	– 7 950
▼<u>M1</u>	
Croația	– 6 289
▼<u>B</u>	
Republica Cehă	– 4 686
Danemarca	409
Germania	– 22 418
Estonia	– 2 741
Irlanda	– 142
Grecia	– 1 830
Spania	– 23 100
Franța	– 67 410
Italia	– 22 166
Cipru	– 157
Letonia	– 16 302
Lituania	– 4 552
Luxemburg	– 418
Ungaria	– 1 000
Malta	– 49
Țările de Jos	– 1 425
Austria	– 6 516
Polonia	– 27 133
Portugalia	– 6 830
România	– 15 793
Slovenia	– 3 171
Slovacia	– 1 084
Finlanda	– 20 466
Suedia	– 41 336
Regatul Unit	– 8 268

▼B*ANEXA III***FUNCȚIA DE DEGRADARE DE PRIM ORDIN ȘI PERIOADELE DE ÎNJUMĂTĂȚIRE IMPLICITE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7**

Funcția de degradare de prim ordin începând cu $i = 1900$ și continuând până în anul curent:

$$A. C(i+1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1-e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

cu $C(1900) = 0.0$

$$B. \Delta C(i) = C(i+1) - C(i)$$

unde:

i = anul;

$C(i)$ = stocul de carbon din rezerva de produse lemnoase recoltate la începutul anului i , Gg C;

k = constantă de degradare a degradării de prim ordin, exprimată în unități de an⁻¹, $k = \ln(2)/HL$, unde HL este perioada de înjumătățire rezervei de produse lemnoase recoltate, în ani);

$Inflow(i)$ = aportul la rezerva de produse lemnoase recoltate în cursul anului i , Gg C an⁻¹;

$\Delta C(i)$ = variația stocului de carbon din rezerva de produse lemnoase recoltate în cursul anului i , Gg C an⁻¹.

Perioadele de înjumătățire implicite (HL):

2 ani pentru hârtie;

25 de ani pentru panouri din lemn;

35 de ani pentru cherestea.

▼B*ANEXA IV***MĂSURI ORIENTATIVE CARE POT FI INCLUSE ÎN INFORMAȚIILE
PRIVIND ACȚIUNILE LULUCF TRANSMISE ÎN TEMEIUL
ARTICOLULUI 10 ALINEATUL (2) LITERA (d)**

- (a) Măsuri legate de gestionarea terenurilor cultivate, cum ar fi:
- îmbunătățirea practicilor agronomice prin selectarea unor varietăți mai bune de culturi;
 - extinderea rotației culturilor și evitarea sau reducerea utilizării pârloagei;
 - îmbunătățirea gestionării nutrienților, a gestionării suprafețelor arate/reziduurilor și a gestionării apelor;
 - stimularea practicilor și a potențialului agroforestier privind schimbarea acoperirii/folosinței terenurilor.
- (b) Măsuri legate de gestionarea și de îmbunătățirea pajiștilor, cum ar fi:
- prevenirea transformării pajiștilor în terenuri cultivate și refacerea vegetației indigene pe terenurile cultivate;
 - îmbunătățirea gestionării pajiștilor prin introducerea unor modificări la nivelul intensității și al calendarului activităților de pășunat;
 - creșterea productivității;
 - îmbunătățirea gestionării nutrienților;
 - îmbunătățirea gestionării incendiilor;
 - introducerea mai multor specii corespunzătoare și în special a unor specii cu înrădăcinare profundă.
- (c) Măsuri pentru ameliorarea gestionării solurilor organice agricole, în special a turbăriilor, cum ar fi:
- stimularea practicilor paludiculturale sustenabile;
 - stimularea practicilor agricole adaptate, cum ar fi reducerea la minimum a perturbărilor solului sau a practicilor extensive.
- (d) Măsuri pentru prevenirea drenării zonelor umede și stimularea reumidificării.
- (e) Măsuri legate de mlaștinile existente sau parțial drenate, cum ar fi:
- împiedicarea continuării drenajului;
 - stimularea reumidificării și a refacerii mlaștinilor;
 - prevenirea incendiilor în turbării.

▼B

- (f) Refacerea terenurilor degradate.
- (g) Măsuri legate de activități forestiere, cum ar fi:
 - împădurirea și reîmpădurirea;
 - conservarea carbonului în pădurile existente;
 - ameliorarea producției în pădurile existente;
 - creșterea rezervei de produse lemnoase recoltate;
 - îmbunătățirea gestionării pădurilor, inclusiv prin optimizarea compoziției taxonomice, prin lucrări de îngrijire și rărituri, precum și prin conservarea solului.
- (h) Prevenirea despăduririi.
- (i) Consolidarea protecției împotriva perturbărilor naturale, precum incendii, dăunători și furtuni.
- (j) Măsuri de înlocuire a materiilor prime și materialelor cu emisii intense de gaze cu efect de seră cu produse lemnoase recoltate.

▼B*ANEXA V*

**VALORI MINIME PENTRU DIMENSIUNEA SUPRAFEȚEI, PROIEȚIA
COROANELOR ARBORILOR ȘI ÎNĂLȚIMEA ARBORILOR, ASTFEL
CUM SE SPECIFICĂ DE CĂTRE STATUL MEMBRU PENTRU
DEFINIREA PĂDURII**

Stat membru	Suprafața (ha)	Proiecția coroanelor arborilor (%)	Înălțimea arborilor (m)
Belgia	0,5	20	5
Bulgaria	0,1	10	5
▼<u>M1</u>			
Croația	0,1	10	2
▼<u>B</u>			
Republica Cehă	0,05	30	2
Danemarca	0,5	10	5
Germania	0,1	10	5
Estonia	0,5	30	2
Irlanda	0,1	20	5
Grecia	0,3	25	2
Spania	1,0	20	3
Franța	0,5	10	5
Italia	0,5	10	5
Cipru			
Letonia	0,1	20	5
Lituania	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Ungaria	0,5	30	5
Malta			
Țările de Jos	0,5	20	5
Austria	0,05	30	2
Polonia	0,1	10	2
Portugalia	1,0	10	5
România	0,25	10	5
Slovenia	0,25	30	2
Slovacia	0,3	20	5
Finlanda	0,5	10	5
Suedia	0,5	10	5
Regatul Unit	0,1	20	2

▼ B*ANEXA VI***ANUL SAU PERIOADA DE REFERINȚĂ**

Stat membru	Anul de referință
Belgia	1990
Bulgaria	1988
▼ <u>M1</u>	
Croația	1990
▼ <u>B</u>	
Republica Cehă	1990
Danemarca	1990
Germania	1990
Estonia	1990
Irlanda	1990
Grecia	1990
Spania	1990
Franța	1990
Italia	1990
Cipru	
Letonia	1990
Lituania	1990
Luxemburg	1990
Ungaria	1985-1987
Malta	
Țările de Jos	1990
Austria	1990
Polonia	1988
Portugalia	1990
România	1989
Slovenia	1986
Slovacia	1990
Finlanda	1990
Suedia	1990
Regatul Unit	1990

ANEXA VII

CALCULUL NIVELULUI DE FOND AL PERTURBĂRIILOR NATURALE

1. Pentru calculul nivelului de fond, statele membre furnizează informații privind nivelurile istorice de emisii generate de perturbări naturale. Prin aceasta, statele membre:
 - (a) furnizează informații privind tipul (tipurile) de perturbări naturale incluse în estimare;
 - (b) includ estimările totale anuale ale emisiilor pentru tipurile de perturbări naturale respective pe perioada 1990-2009, enumerate pe activitățile menționate la articolul 3 alineatul (1);
 - (c) demonstrează garantarea coerenței seriilor cronologice pentru toți parametrii relevanți, inclusiv suprafața minimă, metodologiile de estimare a emisiilor, acoperirea rezervoarelor și gazelor.
2. Nivelul de fond se calculează pentru activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (1), atunci când statul membru intenționează să aplice dispozițiile privind perturbările naturale, ca medie a seriei cronologice 1990-2009, excluzând toți anii în care s-au înregistrat niveluri anormale de emisii, adică prin excluderea tuturor valorilor statistice excepționale. Identificarea valorilor statistice excepționale se realizează printr-un proces iterativ descris după cum urmează:
 - (a) se calculează valoarea mediei aritmetice și deviația standard a întregii serii cronologice 1990-2009;
 - (b) se exclud din seriile cronologice toți anii în care emisiile anuale se situează în afara dublului deviației standard în raport cu media;
 - (c) se calculează din nou valoarea mediei aritmetice și deviația standard a seriei cronologice 1990-2009 minus anii excluși la litera (b);
 - (d) se repetă acțiunile de la literele (b) și (c) până când nu se mai pot identifica valori statistice excepționale.